

gerninger og ikke efter Pjank, overhovedet er i Stand til at bedømme økonomiske Forhold og hvem ikke.

Justitsministeren (Zahle): De ærede Medlemmer, som har talt, har alle anbefalet at stemme for Lovforslaget, og jeg skal derfor ikke komme ind paa nogen synderlig Debat, men jeg maa dog gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (Birch). Det ærede Medlem mente at kunne udtale, at Forlængelsen af det indenlandske Moratorium ikke havde nogen som helst Betydning. Dette er en Overdrivelse, ligesom det ærede Medlem overdrev, da denne Lov tidligere var til Behandling, ved at sige, at Indførelsen af et indenlandsk Moratorium vilde faa en uhyre Betydning. Den Gang overdrev det ærede Medlem, og saaledes overdriver han ogsaa nu, naar han siger, at det er helt uden Betydning, at man nu forlænger det indenlandske Moratorium. Det har kun haft en ringe Virkning i den Tid, det har eksisteret, men det blev heller ikke vedtaget, fordi det skulde faa nogen større Virkning; tværtimod søgte man at tilvejebringe det indenlandske Moratorium som Appendiks til det udenlandske i en saadan Skikkelse, at man under almindelige Forhold kunde gaa ud fra, at det kun vilde faa ringe Betydning. Men vi skal heller ikke skjule for os selv, at vi kan komme ind under Forhold, som er af ekstraordinær Beskaffenhed, og hvor et indenlandsk Moratorium kan faa nogen Betydning, ikke mindst for Landbruget. Hvis det sørgelige Tilfælde skulde indtræde, at Landbrugseksporten nogen Tid skulde lide Skade, saa vil det for Landbruget kunne være af meget stor Betydning, at et indenlandsk Moratorium eksisterer. Derfor er det ingenlunde betydningsløst, at Lovens Gyldighed forlænges, lige saa lidt som det i sin Tid var af uhyre Betydning, at vi vedtog den.

Birch: Det synes under Behandlingen af Moratorielovforslag at være blevet Mode at angribe Modstandere ved at anvende Udtalelser, som ikke hører hjemme paa det Sted, hvor de anvendes. Jeg skal minde om, at jeg har haft Lejlighed til offentligt at vise, hvorledes man fra Modstandernes Side i August Maaned har forsøgt at lave Ekvilibristik med mine Udtalelser paa en Maade, der ikke er ganske rigtig — for at bruge et meget mildt Udtryk —, og noget ganske lignende gør man her i Dag, naar man oplæser mine

Udtalelser ved Moratorielovforslagets første Behandling. Den Gang talte jeg om et Lovforslag, der slet ikke blev vedtaget, om det Lovforslag, der kom frem paa Folketingets Bord, men blev ændret paa saa væsentlige Punkter, at jeg ved den endelige Behandling kunde udtale, at Venstre undlod at modsætte sig Lovforslaget, bl. a. fordi det nu var reduceret til næsten ingenting — jeg husker selvfølgelig ikke, om jeg ordret sagde dette, men det var Meningen. Dette er Sandheden i denne Sag. Den Lov, der foreligger, er slet ikke den, der i sin Tid blev forelagt for dette høje Ting, og jeg beder erindret, at Venstre vilde stemme for det udenlandske Moratorium, og at vi foreslog at medtage et indenlandsk Moratorium, der blev begrænset til at omfatte de Tilfælde, hvor Personer eller Institutioner kom i Betalingsvanskeligheder som Følge af Moratorielovgivning i Udlandet. Man skylder os sandelig Bevis for, at et Lovforslag, der havde faaet denne Affattelse, ikke vilde have været bedre og nyttigere end det paa det indenlandske Moratoriums Omraade ganske betydningsløse Misk-Mask, der i Øjeblikket foreligger som Lov.

Schovelin: Maa jeg for det første oplyse, at det Citat, som jeg oplæste, ikke gengiver en Udtalelse af det ærede Medlem (Birch) ved første Behandling, men ved anden Behandling, da Lovforslaget i det væsentlige havde den Skikkelse, som Loven nu har og jo altsaa fremdeles vil faa. Dernæst vil jeg i øvrigt kun sige dette, at der i det offentlige Liv er Øjeblikke, hvor Ord ikke slaar til, hvor det ikke nytter at søge at bortforklare, fordi Kendsgerningen taler et saa tydeligt Sprog, at alle mulige Forsøg paa at dialektisere sig bort fra det faktisk givne ganske naturligt maa og skal dø.

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (Birch) har Ordet for en kort Bemærkning.

Birch: Jeg beder om Tilladelse til her at gøre en Undskyldning, hvis jeg har sagt første Behandling, hvor jeg burde sige: anden Behandling. Naar imidlertid et Lovforslag kommer frem paa den Maade, som Tilfældet har været med dette Forslag i Dag, uden Varsel, saa man ikke kan have sine Papirer i Orden og ikke kan faa Tid til at gennemlæse, hvad der har været sagt — jeg maatte efter Sagens Forelæggelse løbe hjem for at hente mine